

[Glistrup]

ningsudgifterne og antallet af praktikpladser.«

Besvarelse (19/1 82):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Det er anført i begrundelsen til spørgsmålet, at det er væsentligt for arbejdsgiveren på forhånd at kende de perioder, hvor eleven eller lærlingen har henholdsvis skoleophold og arbejde i praktik.

Erhvervsskolerne kan sædvanligvis give oplysning om, hvorledes uddannelsesforløbene er planlagt, men det er ikke muligt at give en helt klar besked på forhånd. Dette hænger sammen med, at tilgangen til disse uddannelser er afhængig af, om den unge har fået en praktikplads. Dette problem afklares desværre ofte først i sidste øjeblik.

Da skolerne er forpligtet til at overholde finanslovens forudsætninger om holdstørrelser m.v., kan skolerne ikke give endelig besked om uddannelsesforløbet, før der er sikkerhed for, om det forudsatte antal elever faktisk kommer. Det er ligeledes nødvendigt for at udnytte skolernes kapacitet med hensyn til lokaler, udstyr m.v., at tilgangen af uddannelsessøgende fordeles hen over året.

Der er således tale om en vekselvirkning mellem skolernes stramme økonomi og usikkerheden omkring, hvor mange elever der kan få en praktikplads. Dette gør skolernes planlægning af uddannelserne meget vanskelig; men der kan næppe ændres meget ved dette, uden at der på forhånd skabes sikkerhed for antallet af praktikpladser, eller at der stilles væsentlig større ressourcer til rådighed for skolerne.

Spm. nr. 10

Til *arbejdsministeren* (8/1 82) af:

Glistrup (FP):

»Hvordan har arbejdet med at administrere udbyttedelingsloven og de dermed forbundne omkostninger udviklet sig inden for de sidste syv år?«

Begrundelse

Fremskridtspartiet fremsatte den 7. oktober 1981 – som L 16 – lovforslag om at ophæve den udbyttedelingslov, som de sidste

mange års udvikling har gjort så inderligt overflødig.

Ved førstebehandlingen af forslaget oplyste arbejdsministeren – Folketingstidende spalte 1032 – at der i slutningen af året 1981 ville ske nedlæggelse af det særlige sekretariat til at administrere lovgivningen.

Det må herefter være på tide at få en samlet redegørelse til supplerung af de tidligere redegørelser om, hvordan lovens administration har udviklet sig – altså et supplement til den skatteministerielle skrivelse af 19. marts 1975, som nærmere refereres i bemærkningerne til lovforslaget af 7. oktober 1981.

Besvarelse (25/1 82):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Med hensyn til karakteren af arbejdet med administrationen af udbyttedelingsloven i de sidste 7 år kan jeg henvise til min besvarelse af et lignende spørgsmål – nr. 17 af 7. oktober 1980 – fra folketingsmedlem Glistrup (FP), jfr. Folketingstidende 1980/81, sp. 1116–17. Heri oplyste jeg nærmere, at udbyttedelingsnævnet i den pågældende periode hovedsagelig havde varetaget den del af nævnets opgaver, der består i ydelse af vejledning og bistand til virksomheder om betingelserne for gennemførelse af frivillige udbyttedelingsordninger og oprettelse af sociale fonds. Herunder er der bl.a. vejledet om de gældende muligheder for skattefradrag i forbindelse med oprettelse af sociale fonds og endvidere afgivet udtalelser til skattemyndighederne om ansøgninger herom.

Med hensyn til udgifterne ved administrationen af udbyttedelingsloven bemærkes, at honoraret til udbyttedelingsnævnets medlemmer bortfaldt ved udgangen af juni måned 1974, efter at udbyttedelingsnævnets mødevirksomhed var indstillet.

Siden 1975 har udgifterne til udbyttedelingsnævnets virksomhed derfor alene omfattet udgifterne til opretholdelse af nævnets sekretariat under ledelse af en som kontorchef aflønnet chef. Indtil udgangen af finansåret 1976/77 bevilgedes udgifterne hertil på de årlige finanslove på en særlig underkonto: 1.06. Udbyttedelingsnævnet under arbejdsministeriet. I finansårene 1975/76 og 1976/77 androg udgifterne på denne konto godt 424.000 kr. (§ 15 B.1.06.) og 460.000 kr. (§ 28.1.06.). Fra den 1. april 1977 blev udbytte-